

కాలనీలో ఇళ్ళు కట్టిస్తున్నాడు కాంట్రాక్టర్ కామేశ్వరరావు. పనివాళ్ళందరూ హడావేడిగా పనిలో మునిగితేలుతున్నారు. అందరినీ అజమాయిషి చేస్తూ పని పరికిస్తూ పచార్లు చేస్తున్నాడు కామేశ్వరరావు.

అమరుస్తూ గోడలు కడుతున్నారు ఇంకొందరు. ఓ పక్కగా సీమెంటు, ఇసుక పాతల్లో తిరగ కలుపుతున్నారు కొంత మంది. సీమెంటు బస్తాలు గదిలో నుండి జారవేస్తున్నారు. అందరి పని పరిశీలిస్తూ, పురమాయిస్తూ వున్నాడు కామేశ్వరరావు.

సరిగ్గా, అప్పడే జీపు వచ్చి ఆగింది. వినయంగా

ఓ పని కుర్రాడ్ని పిలిచి రెండు కొబ్బరి బొళ్ళాలు తెమ్మని పంపాడు కామేశ్వరరావు.

గంభీరంగా పని దగ్గరకు నడిచాడు ఇంజనీరు. అనుసరించాడు కామేశ్వరరావు.

“విమయ్యా ఓ బస్తా సీమెంటుకు ఎన్ని బొచ్చెలు ఇసుక పోస్తున్నారు” పని వాళ్ళని అడిగాడు ఇంజనీరు.

“పదారండి” పాఠ కలుపుతునే వెప్పాడు. “అ-పదహారు బొచ్చెలా... విమయ్యా కామేశ్వరరావు... ఈ కొంపలన్నీ కనీసం ప్రారంభోత్సవం వరకైనా పదిలంగా వుండలనికేనా... ఒక్క బస్తా సీమెంటుకు పదహారు బొచ్చెల ఇసుకా! ఇలా అయితే నేను ఒక్క బిల్లు కూడా పాస్ చేయను. నీ ఇష్టం. మరీ అడ్డగోలుగా వుంది నీ వ్యవహారం” అంటూ కమ్మబుస్సునున్నాడు ఇంజనీరు.

కామేశ్వరరావు మెత్తగా నవ్వేడు, మెల్లగా నవ్వేడు. ఓ రాజకీయపు నప్పు విసిరేడు.

“అయ్యా మీరు వెప్పింది రైటే. వేకాదనడం లేదు. ఇప్పటి కాడ్నించి మీరు చెప్పిన లెక్క పెకారం, మీ ఎస్టిమేషన్ల ప్రకారం ఎన్ని బొచ్చెలు ఇసుక కలిపించ మంటే అన్ని కలిపిస్తా. అందుకు మీరెంత మందిని నిఘా పెట్టినా నాకు అభ్యంతరం లేదు. మీరెప్పుడు వచ్చినా నేను మీరు చెప్పిన లెక్క ప్రకారం కలిపిస్తానో లేదో కనుక్కోండి. కాకపోతే నా దొక్క చిన్న మనవి” మళ్ళీ ఇకిలించాడు కామేశ్వరరావు. “విమిలది” విసుగ్గా, విసురుగా అడిగాడు ఇంజనీరు.

“మీరు చెప్పిన విమిది బొచ్చెల మీద ఒకే ఒక్క బొచ్చె పాపం మా వార్డు కౌన్సిలర్ గారికి, ఒకే ఒక్క బొచ్చె మన సూపరైజరు గారికి, ఒక్కంటే ఒక్క బొచ్చె జూనియర్ ఇంజనీరు గారికి, ఒక్క బొచ్చె సెర్టి ఇంజనీరు అయ్యగారికి, ఒక్క బొచ్చె కమిషనర్ గారికి, మరి... ఉదయం నుంచి సాయంత్రం వరకు మీ తరపున ఇక్కడ పడుండే యన్నెమ్మార్ కుర్రోల్లదికి కలిపి ఒక బొచ్చె, ఇక వెప్పొల్పిందేముంది సారూ, ఇంతగా కష్టపడుతున్న తమరిగోరికి ఒకే ఒక్క బొచ్చె, ఇంత మందికి తలా ఒక బొచ్చె ఇచ్చినందుగ్గానూ నా కోసం నేను అడుగుతున్నది ఒకే ఒక బొచ్చెసారు.”

“ఇప్పుడు లెక్క మానుకొని ఎన్ని బొచ్చెలు కలపమంటారో సెప్టే ఇక నుంచి మీరు సెప్పినట్టే, అన్ని బొచ్చెలు కలిపిస్తాను” అంటూ ఇంజనీరు కళ్ళల్లోకి మాశాడు కాంట్రాక్టర్ కామేశ్వరరావు.

ఎట్లాగోట్లా చేయ్” అంటూనే అక్కడ్నుంచి వెళ్ళి పోయాడు ఇంజనీరు.

**కష్టపడ
పెనువొక
సాక్షరశాల**

ఎండాకాలం కావటాన పనివాళ్ళ కోసం ఏర్పాటు చేసుకున్న మంచిచిక్క ఎన్ని తెచ్చుకున్నా సరిపోవడం లేదు. ఎన్ని చిక్క తాగినా దాహం తీరటం లేదు. ఇటుకలు అందిస్తున్నారు కొందరు. ఇటుకలు

చేతులు జోడించాడు కామేశ్వరరావు జీపు దగ్గరగా వెళ్ళి. హిందాగా దిగిన ఇంజనీరు గారు చూపుడు వేలు అలా గాల్లో కదిలించారు కామేశ్వరరావు నమస్కారానికి బదులుగా.